

IN ALTUM
Liceum
Ogólnokształcące
Katowice

Procedura organizowania i udzielania Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej w Liceum Ogólnokształcącym In Altum w Katowicach wraz z procedurami szczegółowymi i załącznikami

Podstawa prawna:

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1591 z późn. zm.).
2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno - pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. 2017 r. poz. 1643).
3. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania, i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1578 z późn. zm.).
4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1646).
5. Rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 lipca 2022 r. w sprawie wykazu zajęć prowadzonych bezpośrednio z uczniami lub wychowankami albo na ich rzecz przez nauczycieli poradni psychologiczno-pedagogicznych oraz nauczycieli: pedagogów, pedagogów specjalnych, psychologów, logopedów, terapeutów pedagogicznych i doradców zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1610).
6. Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 lipca 2022 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1593, 1594).

ZASADY ORGANIZACJI POMOCY

§ 1

1. Pomoc psychologiczno–pedagogiczną w szkole organizuje dyrektor. Dyrektor szkoły organizuje wspomaganie zespołu w zakresie realizacji zadań z zakresu pomocy psychologiczno- pedagogicznej polegające na zaplanowaniu i przeprowadzeniu działań mających na celu poprawę jakości udzielanej pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
2. Pomoc psychologiczno–pedagogiczna udzielana uczniowi polega na rozpoznawaniu i zaspokajaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz rozpoznawaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia i czynników środowiskowych wpływających na jego funkcjonowanie w zespole, w celu wspierania potencjału rozwojowego ucznia i stwarzania warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu szkoły oraz w środowisku społecznym.
3. Potrzeba objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną w szkole wynika w szczególności:
 - a) z niepełnosprawności;
 - b) z niedostosowania społecznego;
 - c) z zagrożenia niedostosowaniem społecznym;
 - d) z zaburzeń zachowania lub emocji
 - e) ze szczególnych uzdolnień;
 - f) ze specyficznych trudności w uczeniu się;
 - g) z deficytów kompetencji i zaburzeń sprawności językowych;
 - h) z choroby przewlekłej;
 - i) z sytuacji kryzysowych lub traumatycznych;
 - j) z niepowodzeń edukacyjnych;
 - k) z zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego, kontaktami środowiskowymi;
 - l) z trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą.
4. Pomoc psychologiczno–pedagogiczna udzielana rodzicom uczniów i nauczycielom polega na wspieraniu rodziców i nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i dydaktycznych oraz rozwijaniu ich umiejętności wychowawczych w celu zwiększania efektywności pomocy udzielanej uczniom.

5. Korzystanie z pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole jest dobrowolne i nieodpłatne.
6. Pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielają uczniom nauczyciele oraz specjaliści wykonujący zadania z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej, w szczególności psycholodzy, pedagodzy, doradcy zawodowi i terapeuci pedagogiczni.
7. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest organizowana i udzielana we współpracy z:
 - a) rodzicami uczniów;
 - b) poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, w tym poradniami specjalistycznymi;
 - c) placówkami doskonalenia nauczycieli;
 - d) innymi szkołami i placówkami;
 - e) organizacjami pozarządowymi oraz innymi instytucjami działającymi na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży. Dyrektor szkoły uzgadnia z ww. podmiotami warunki współpracy.
8. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest udzielana z inicjatywy:
 - a) ucznia;
 - b) rodziców ucznia;
 - c) dyrektora szkoły;
 - d) nauczyciela lub specjalisty, prowadzącego zajęcia z uczniem;
 - e) poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej;
 - f) pomocy nauczyciela;
 - g) pracownika socjalnego;
 - h) asystenta rodziny;
 - i) kuratora sądowego;
 - j) organizacji pozarządowej, innej instytucji lub podmiotu działających na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży.
9. Uczeń posiadający opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej lub orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego obligATORYJNIE objęty jest pomocą psychologiczno-pedagogiczną (po przedłożeniu opinii/orzeczenia w szkole).
10. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno-pedagogiczną, nauczyciel, wychowawca lub specjalista niezwłocznie udzielają uczniowi tej pomocy w trakcie bieżącej pracy z

uczniem i informują o tym wychowawcę klasy, który występuje do dyrektora szkoły z wnioskiem o objęcie ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną **(załącznik 1)**.

§ 2

1. W szkole pomoc psychologiczno–pedagogiczna jest udzielana uczniom w trakcie bieżącej pracy z uczniem oraz przez zintegrowane działania nauczycieli i specjalistów, a także w formie:
 - a) zajęć rozwijających uzdolnienia;
 - b) zajęć rozwijających umiejętności uczenia się;
 - c) zajęć dydaktyczno–wyrównawczych;
 - d) zajęć specjalistycznych: korekcyjno–kompensacyjnych, rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne oraz innych zajęć o charakterze terapeutycznym;
 - e) zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu oraz planowaniem kształcenia i kariery zawodowej;
 - f) zindywidualizowanej ścieżki kształcenia;
 - g) porad i konsultacji;
 - h) warsztatów.
2. Rodzicom uczniów i nauczycielom pomoc psychologiczno–pedagogiczna jest udzielana w formie porad, konsultacji, warsztatów i szkoleń.

ZAJĘCIA ROZWIJAJĄCE I WSPOMAGAJĄCE

§ 3

1. Zajęcia rozwijające uzdolnienia organizuje się dla uczniów szczególnie uzdolnionych. Liczba uczestników zajęć wynosi do 8.
2. Zajęcia dydaktyczno–wyrównawcze organizuje się dla uczniów mających trudności w nauce, w szczególności w spełnianiu wymagań edukacyjnych wynikających z podstawy programowej kształcenia ogólnego. Liczba uczestników zajęć wynosi do 8.
3. Zajęcia korekcyjno–kompensacyjne organizuje się dla uczniów z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi w tym specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Liczba uczestników zajęć nie może przekraczać 5.

4. Zajęcia rozwijające kompetencje emocjonalno-społeczne organizuje się dla uczniów przejawiających trudności w funkcjonowaniu społecznym. Liczba uczestników zajęć nie może przekraczać 10, chyba że zwiększenie liczby uczestników jest uzasadnione potrzebami uczniów.
5. Inne zajęcia o charakterze terapeutycznym organizuje się dla uczniów z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi mających problemy w funkcjonowaniu w zespole oraz z aktywnym i pełnym uczestnictwem w życiu zespołu. Liczba uczestników zajęć nie może przekraczać 10.
6. Zajęcia rozwijające umiejętności uczenia się organizuje się dla uczniów w celu podnoszenia efektywności uczenia się.
7. Godzina zajęć rozwijających uzdolnienia, zajęć rozwijających umiejętności uczenia się, zajęć dydaktyczno-wyrównawczych, zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu oraz zajęć specjalistycznych trwa 45 minut. Dopuszcza się prowadzenie zajęć w czasie dłuższym lub krótszym niż 45 minut, z zachowaniem ustalonego dla ucznia łącznego tygodniowego czasu tych zajęć, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami ucznia.
8. Zajęcia rozwijające uzdolnienia, zajęcia rozwijające umiejętności uczenia się, zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze oraz zajęcia specjalistyczne prowadzą nauczyciele i specjaliści posiadający kwalifikacje odpowiednie dla rodzaju prowadzonych zajęć. Zajęcia prowadzi się przy wykorzystaniu aktywizujących metod pracy.
9. Zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu uzupełniają działania w zakresie doradztwa zawodowego.
10. Porady, konsultacje, warsztaty i szkolenia prowadzą nauczyciele, wychowawcy i specjaliści.

ZINDYWIDUALIZOWANA ŚCIEŻKA KSZTAŁCENIA

§ 4

1. Zindywidualizowana ścieżka kształcenia jest organizowana dla uczniów, którzy mogą uczęszczać do szkoły, ale ze względu na trudności w funkcjonowaniu wynikające w szczególności ze stanu zdrowia nie mogą realizować wszystkich zajęć edukacyjnych wspólnie z oddziałem szkolnym i

wymagają dostosowania organizacji procesu nauczania do ich specjalnych potrzeb edukacyjnych.

2. Zindywidualizowana ścieżka obejmuje wszystkie zajęcia edukacyjne, które są realizowane wspólnie z oddziałem szkolnym oraz indywidualnie z uczniem.
3. Objęcie ucznia zindywidualizowaną ścieżką wymaga opinii publicznej poradni, z której wynika potrzeba objęcia ucznia pomocą w tej formie.
4. Do wniosku o wydanie opinii, o której mowa w ust. 3, dołącza się dokumentację określającą:
 - a) trudności w funkcjonowaniu ucznia w szkole;
 - b) w przypadku ucznia obejmowanego zindywidualizowaną ścieżką ze względu na stan zdrowia – także wpływ przebiegu choroby na funkcjonowanie ucznia w szkole oraz ograniczenia w zakresie możliwości udziału ucznia w zajęciach edukacyjnych wspólnie z oddziałem szkolnym;
 - c) w przypadku ucznia uczęszczającego do szkoły – także opinię nauczycieli i specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem, o funkcjonowaniu ucznia w szkole.
5. Przed wydaniem opinii, o której mowa w ust. 3, publiczna poradnia we współpracy ze szkołą oraz rodzicami ucznia lub pełnoletnim uczniem przeprowadza analizę funkcjonowania ucznia uwzględniającą efekty udzielonej dotychczas przez zespół pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
6. Opinia, o której mowa w ust. 3, zawiera dane i informacje, o których mowa w przepisach w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych, a ponadto wskazuje:
 - a) zakres, w jakim uczeń nie może brać udziału w zajęciach edukacyjnych wspólnie z oddziałem szkolnym;
 - b) okres objęcia ucznia zindywidualizowaną ścieżką, nie dłuższy jednak niż rok szkolny;
 - c) działania, jakie powinny być podjęte w celu usunięcia barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu szkoły.

7. Uczeń objęty zindywidualizowaną ścieżką realizuje w szkole programy nauczania, z dostosowaniem metod i form ich realizacji do jego indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych, w szczególności potrzeb wynikających ze stanu zdrowia.
8. Na wniosek rodziców ucznia (**załącznik 10**) albo pełnoletniego ucznia (**załącznik 11**) dyrektor szkoły ustala, z uwzględnieniem opinii, o której mowa w ust. 3, tygodniowy wymiar godzin zajęć edukacyjnych realizowanych indywidualnie z uczniem, uwzględniając konieczność realizacji przez ucznia podstawy programowej kształcenia ogólnego.
9. Nauczyciele prowadzący zajęcia z uczniem objętym zindywidualizowaną ścieżką podejmują działania ukierunkowane na poprawę funkcjonowania ucznia w szkole.
10. Zindywidualizowanej ścieżki nie organizuje się dla uczniów objętych kształceniem specjalnym oraz uczniów objętych indywidualnym nauczaniem.

INDYWIDUALNY PROGRAM NAUKI ORAZ INDYWIDUALNY TOK NAUKI

§ 5

1. Indywidualny program nauki (dalej IPN) oraz indywidualny tok nauki (dalej ITN) umożliwia rozwijanie wiedzy ucznia w określonych obszarach, w których wykazuje on szczególne, wyższe od przeciętnych, predyspozycje do nauki.
2. Uczeń może realizować indywidualny program lub tok nauki z jednego, kilku lub wszystkich obowiązujących zajęć edukacyjnych przewidzianych w szkolnym planie nauczania dla danej klasy na każdym etapie edukacyjnym. Program IPN realizowany jest w czasie zajęć edukacyjnych w szkole. Program ITN realizowany jest według innego systemu, określanego indywidualnie z pełnoletnim uczniem lub rodzicami (prawnymi opiekunami) ucznia.
3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na indywidualny program lub tok nauki składa się do dyrektora szkoły.
4. Wniosek może złożyć:
 - a) uczeń pełnoletni (**załącznik 12**),
 - b) uczeń niepełnoletni za zgodą rodziców (prawnych opiekunów),

- c) rodzice (prawni opiekunowie) niepełnoletniego ucznia (**załącznik 13**),
- d) wychowawca klasy lub nauczyciel prowadzący zajęcia edukacyjne, których dotyczy wnioski - za zgodą rodziców (prawnych opiekunów) albo pełnoletniego ucznia.

5. Wychowawca klasy dołącza do wniosku opinię o predyspozycjach, możliwościach i oczekiwaniach ucznia. Opinia powinna także zawierać informacje o dotychczasowych osiągnięciach ucznia.
6. Dyrektor szkoły, po otrzymaniu wniosku, zasięga opinii rady pedagogicznej oraz opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, a także wyznacza nauczyciela pod którego kierunkiem uczeń będzie realizował indywidualny program lub tok nauki. Dyrektor szkoły zezwala na indywidualny program lub tok nauki w przypadku pozytywnej opinii rady pedagogicznej i pozytywnej opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.
7. Nauczyciel prowadzący zajęcia edukacyjne w szkole i pod kierunkiem którego uczeń będzie realizował IPN oraz ITN, tworzy program dla ucznia, lub akceptuje program opracowany poza szkołą. Program jest dostosowany do uzdolnień, zainteresowań i możliwości edukacyjnych ucznia. Program nie może obniżyć wymagań edukacyjnych wynikających ze szkolnego zestawu programów nauczania ustalonego dla danej klasy.
8. Ocenianie, klasyfikacja oraz promocja ucznia, który otrzymał zezwolenie na realizację indywidualnego programu nauki odbywa się na warunkach zapisanych w wewnątrzszkolnym systemie oceniania szkoły, tj. na tych samych zasadach co innych uczniów w szkole.
9. Ocenianie oraz promocja ucznia, który otrzymał zezwolenie na realizację indywidualnego toku nauki odbywa się na warunkach i w sposób określony w przepisach Rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych.
10. Klasyfikacja ucznia, który otrzymał zezwolenie na realizację indywidualnego toku nauki, odbywa się na podstawie egzaminu klasyfikacyjnego z zajęć edukacyjnych, które realizuje w ramach ITN. Organizacja egzaminu klasyfikacyjnego przebiega według wytycznych dyrektora.

11. Jeżeli uczeń o wybitnych uzdolnieniach jednokierunkowych nie może sprostać wymaganiom z zajęć edukacyjnych innych niż te wybrane w IPN lub ITN nauczyciel prowadzący zajęcia może - na wniosek wychowawcy lub innego nauczyciela uczącego ucznia, w tym nauczyciela opiekuna ucznia - dostosować wymagania edukacyjne z tych zajęć do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia, z zachowaniem wymagań edukacyjnych wynikających z podstawy programowej. Decyzję o przydzielonych dostosowaniach wydaje dyrektor.
12. Zezwolenie na indywidualny program lub tok nauki może być udzielone po upływie co najmniej jednego roku nauki, a w uzasadnionych przypadkach - po śródrocznej klasyfikacji ucznia.

DZIAŁANIA NAUCZYCIELI I SPECJALISTÓW

§ 6

1. Do zadań nauczycieli i specjalistów w szkole należy w szczególności:
 - a) rozpoznawanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów;
 - b) określanie mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów;
 - c) rozpoznawanie przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie uczniów i ich uczestnictwo w życiu szkoły;
 - d) podejmowanie działań sprzyjających rozwojowi kompetencji oraz potencjału uczniów w celu podnoszenia efektywności uczenia się i poprawy ich funkcjonowania;
 - e) współpraca z poradnią w procesie diagnostycznym i post diagnostycznym, w szczególności w zakresie oceny funkcjonowania uczniów, barier i ograniczeń w środowisku utrudniających funkcjonowanie uczniów i ich uczestnictwo w życiu szkoły oraz efektów działań podejmowanych w celu poprawy funkcjonowania ucznia oraz planowania dalszych działań.
2. Nauczyciele oraz specjaliści prowadzą w szczególności:
 - a) obserwację pedagogiczną w trakcie bieżącej pracy z uczniami mającą na celu rozpoznanie u uczniów trudności w uczeniu się, a także szczególnych uzdolnień.
 - b) wspomaganie uczniów w wyborze kierunku kształcenia i zawodu w trakcie bieżącej pracy.

3. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno-pedagogiczną, nauczyciel lub specjalista udzielają uczniowi tej pomocy w trakcie bieżącej pracy z uczniem i informują o tym niezwłocznie wychowawcę klasy.
4. Specjaliści udzielający uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej wspierają nauczycieli obowiązkowych zajęć edukacyjnych w dostosowaniu sposobów i metod pracy do możliwości psychofizycznych ucznia.
5. Nauczyciele i specjaliści udzielający pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniowi w formach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt a – f, przygotowują indywidualne programy zajęć, oceniają efektywność udzielonej pomocy i formułują wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia w swoich dziennikach zajęć.
6. Nauczyciele dokumentują udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 25 sierpnia 2017 r. (poz. 1646) w sprawie sposobu prowadzenia przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki dokumentacji przebiegu nauczania, działalności wychowawczej i opiekuńczej oraz rodzajów tej dokumentacji.
7. Specjaliści dokumentują udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w swoich dziennikach zajęć.
8. Szkoła gromadzi w indywidualnej teczce dla każdego ucznia, objętego odpowiednio kształceniem specjalnym lub pomocą psychologiczno-pedagogiczną dokumentację badań i czynności uzupełniających prowadzonych w szczególności przez pedagoga, pedagoga specjalnego, psychologa, doradcę zawodowego, terapeutę pedagogicznego, interwenta kryzysowego, lekarza oraz innego specjalistę, a także indywidualne programy edukacyjno-terapeutyczne oraz wielospecjalistyczne oceny poziomu funkcjonowania ucznia.

ZADANIA WYCHOWAWCY KLASY

§ 7

1. Wychowawca klasy we współpracy z nauczycielami lub specjalistami planuje i koordynuje pomoc psychologiczno-pedagogiczną dla swoich

uczniów w ramach zintegrowanych działań nauczycieli i specjalistów oraz bieżącej pracy z uczniem.

2. Wychowawca klasy przy planowaniu udzielania uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej uwzględnia zalecenia zawarte w orzeczeniach lub opiniach.
3. Wychowawca zwołuje i koordynuje pracę zespołu nauczycieli uczących w oddziale w związku z udzielaniem pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
4. Wychowawca klasy planując udzielanie uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej, współpracuje z rodzicami ucznia oraz – w zależności od potrzeb z innymi nauczycielami i specjalistami prowadzącymi zajęcia z uczniem, poradnią lub innymi osobami, o których mowa w § 1 ust. 8.
5. W przypadku stwierdzenia przez wychowawcę klasy, że konieczne jest objęcie ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną w formach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt a – f, dyrektor placówki ustala formy udzielania tej pomocy, okres ich udzielania oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy będą realizowane **(załącznik 5)**.
6. Dwa razy w roku wychowawca klasy wspólnie z nauczycielami i specjalistami prowadzącymi zajęcia z uczniem dokonuje oceny efektywności pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej uczniowi.
7. Wychowawca oddziału sporządza dokumentację udzielanej pomocy psychologiczno-pedagogicznej zawierającą wykaz uczniów danej klasy objętych pomocą psychologiczno-pedagogiczną wraz z ustalonymi formami pomocy; dokumentację przekazuje dla pedagoga szkolnego **(załącznik 4)**.
8. Wychowawca zapoznaje rodziców uczniów z obowiązującą procedurą organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej na początku roku szkolnego.

ZADANIA DYREKTORA SZKOŁY

§ 8

1. Dyrektor szkoły ustala dla ucznia formy, sposoby i okres udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane.
2. W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego ustalone przez dyrektora formy, sposoby i okres udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane, są uwzględniane indywidualnym programie edukacyjno-terapeutycznym, o którym mowa w § 15.
3. O ustalonych dla ucznia formach, sposobach i okresie udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiarze godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane, dyrektor niezwłocznie informuje pisemnie rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia **(załącznik 5)**. Rodzic potwierdza, że zapoznał się z ustalonymi formami pomocy oraz wyraża zgodę na objęcie pomocą swojego dziecka. Rodzic ma prawo do rezygnacji z udzielanej jego dziecku pomocy psychologiczno-pedagogicznej, w takim wypadku powinien uczynić to pisemnie **(załącznik 10)**.
4. Dyrektor zespołu zatwierdza indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny, o którym mowa w § 15 **(załącznik 6)**.
5. W przypadku gdy z wniosków, o których mowa w § 6 ust. 5, wynika, że mimo udzielanej uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej w zespole nie następuje poprawa funkcjonowania ucznia w szkole, dyrektor zespołu za zgodą rodziców ucznia występuje do publicznej poradni z wnioskiem o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia.
6. Wniosek o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia, o którym mowa w ust. 5, zawiera informacje o:
 - a) rozpoznanych indywidualnych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych, możliwościach psychofizycznych oraz potencjale rozwojowym ucznia;
 - b) występujących trudnościach w funkcjonowaniu ucznia w szkole lub szczególnych uzdolnieniach ucznia;
 - c) działaniach podjętych przez nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i specjalistów w celu poprawy funkcjonowania ucznia

w szkole, formach pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej uczniowi, okresie ich udzielania oraz efektach podjętych działań i udzielanej pomocy;

- d) wnioskach dotyczących dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.

ZADANIA PEDAGOGA SZKOLNEGO I PSYCHOLOGA

§ 8

1. Do zadań pedagoga w szkole i psychologa w szkole należy w szczególności:
 - a) prowadzenie badań i działań diagnostycznych uczniów, w tym diagnozowanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów w celu określenia mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów oraz przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu szkoły;
 - b) diagnozowanie sytuacji wychowawczych w szkole w celu rozwiązywania problemów wychowawczych stanowiących barierę i ograniczających aktywne i pełne uczestnictwo ucznia w życiu szkoły;
 - c) udzielanie uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej w formach odpowiednich do rozpoznanych potrzeb;
 - d) podejmowanie działań z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży, w tym działań mających na celu przeciwdziałanie pojawianiu się zachowań ryzykownych związanych z używaniem przez uczniów środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych i nowych substancji psychoaktywnych;
 - e) minimalizowanie skutków zaburzeń rozwojowych, zapobieganie zaburzeniom zachowania oraz inicjowanie różnych form pomocy w środowisku szkolnym i pozaszkolnym uczniów;
 - f) inicjowanie i prowadzenie działań mediacyjnych i interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych;
 - g) pomoc rodzicom i nauczycielom w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych możliwości, predyspozycji uzdolnień uczniów;
 - h) wspieranie nauczycieli, wychowawców i innych specjalistów w rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów oraz udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

ZADANIA PEDAGOGA SPECJALNEGO

§ 9

1. Do zadań pedagoga specjalnego w szkole należy w szczególności:
 - a) Współpraca z nauczycielami, wychowawcami, specjalistami, rodzicami oraz uczniami w:
 - 1) rekomendowaniu dyrektorowi szkoły do realizacji działań w zakresie zapewnienia aktywnego i pełnego uczestnictwa uczniów w życiu szkoły oraz dostępności, o której mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami,
 - 2) prowadzeniu badań i działań diagnostycznych związanych z rozpoznawaniem indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów w celu określenia mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów oraz przyczyn niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu uczniów, w tym barier i ograniczeń utrudniających funkcjonowanie ucznia i jego uczestnictwo w życiu przedszkola, szkoły i placówki,
 - 3) rozwiązywaniu problemów dydaktycznych i wychowawczych uczniów,
 - 4) określeniu niezbędnych do nauki warunków, sprzętu specjalistycznego i środków dydaktycznych w tym wykorzystujących technologie informacyjno-komunikacyjne, odpowiednich ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne ucznia,
 - b) Współpraca z zespołem w zakresie opracowania i realizacji indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego ucznia posiadającego orzeczenie o kształceniu specjalnym.
 - c) Wsparcie w dokonywaniu wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania uczniów objętych kształceniem specjalnym.
 - d) Wspieranie nauczycieli, wychowawców i specjalistów.
 - e) Udzielanie bieżącej pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom, rodzicom uczniów i nauczycielom.
 - f) Współpraca w zależności od potrzeb z innymi podmiotami (m.in. poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, placówkami doskonalenia nauczycieli, innymi szkołami, placówkami).
 - g) Przedstawienie radzie pedagogicznej propozycji w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli szkoły.

ZADANIA INTERWENTA KRYZYSOWEGO

§ 10

1. Do zadań interwenta kryzysowego należy w szczególności:
 - a) Konsultacje kryzysowe w sytuacjach:
 - myśli, tendencji samobójczych, śmierci
 - samookaleczania się,
 - powrót ucznia po długotrwałej nieobecności,
 - powzięcie informacji o chorobie przewlekłej/śmiertelnej,
 - trudności z relacjami rówieśniczymi,
 - inne trudności.
 - b) Prowadzenie warsztatów z interwencji kryzysowej, w szczególności dotyczących:
 - profilaktyki,
 - wsparcia rówieśniczego.
 - c) Udział w posiedzeniach i działaniach zespołu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
 - d) Psychoedukacja uczniów i nauczycieli.
2. Celem pomocy interwenta kryzysowego jest doprowadzenie ucznia do skorzystania z pomocy specjalistycznej poza szkołą.

ZADANIA DORADCY ZAWODOWEGO

§ 11

1. Do zadań doradcy zawodowego należy w szczególności:
 - a) prowadzenie zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu z uwzględnieniem rozpoznanych mocnych stron, predyspozycji, zainteresowań i uzdolnień uczniów;
 - b) współpraca z innymi nauczycielami w tworzeniu i zapewnieniu ciągłości działań w zakresie zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu;
 - c) wspieranie nauczycieli, wychowawców i innych specjalistów w udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
2. W przypadku braku doradcy zawodowego w szkole dyrektor wyznacza nauczyciela lub specjalistę realizującego zadania, o których mowa w ust. 1.

ZADANIA TERAPEUTY PEDAGOGICZNEGO

§ 12

1. Do zadań terapeuty pedagogicznego należy w szczególności:

- a) prowadzenie badań diagnostycznych uczniów z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi lub specyficznymi trudnościami w uczeniu się w celu rozpoznawania trudności oraz monitorowania efektów oddziaływań terapeutycznych;
- b) rozpoznawanie przyczyn utrudniających uczniom aktywne i pełne uczestnictwo w życiu, szkoły;
- c) prowadzenie zajęć korekcyjno-kompensacyjnych oraz innych zajęć o charakterze terapeutycznym;
- d) podejmowanie działań profilaktycznych zapobiegających niepowodzeniom edukacyjnym uczniów, we współpracy z rodzicami uczniów;
- i) wspieranie nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i innych specjalistów w rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych, edukacyjnych i możliwości psychofizycznych uczniów oraz udzielaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

ZADANIA NAUCZYCIELA WSPOMAGAJĄCEGO

§ 13

1. Do zadań nauczyciela wspomagającego należy:
 - a) współorganizowanie kształcenia ucznia z uwzględnieniem realizacji zaleceń zawartych w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego;
 - b) prowadzenie wspólnie z innymi nauczycielami zajęć edukacyjnych oraz realizowanie wspólnie z innymi nauczycielami i specjalistami zintegrowanych działań i zajęć określonych w programie;
 - c) prowadzenie wspólnie z innymi nauczycielami i specjalistami pracy wychowawczej z uczniami niepełnosprawnymi;
 - d) uczestniczenie w zajęciach edukacyjnych prowadzonych przez innych nauczycieli oraz w zintegrowanych działaniach i zajęciach określonych w programie;
 - e) udzielanie pomocy nauczycielom prowadzącym zajęcia edukacyjne oraz nauczycielom i specjalistom realizującym zintegrowane działania i zajęcia określone w programie, w doborze form i metod pracy z uczniami niepełnosprawnymi;
 - f) prowadzenie innych zajęć odpowiednich ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne uczniów;
 - g) opracowanie we współpracy z innymi nauczycielami i specjalistami Indywidualnego Programu Edukacyjno-Terapeutycznego dla ucznia.

INDYWIDUALNY PROGRAM EDUKACYJNO-TERAPEUTYCZNY

§14

1. Kształceniem specjalnym obejmuje się młodzież niepełnosprawną, niedostosowaną społecznie i zagrożoną niedostosowaniem społecznym, wymagającą stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy.
2. Uczniowi objętemu kształceniem specjalnym dostosowuje się odpowiednio program nauczania do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych. Dostosowanie następuje na podstawie opracowanego dla ucznia indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego uwzględniającego zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego.
3. Indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny, zwany dalej „programem”, określa:
 - 1) zakres i sposób dostosowania wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia, w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich metod i form pracy z uczniem; zintegrowane działania nauczycieli i specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem:
 - a) niepełnosprawnym – zakres działań o charakterze rewalidacyjnym;
 - b) niedostosowanym społecznie – zakres działań o charakterze resocjalizacyjnym;
 - c) zagrożonym niedostosowaniem społecznym – zakres działań o charakterze socjoterapeutycznym;
 - 2) formy i okres udzielania uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiar godzin, w których poszczególne formy będą realizowane;
 - 3) działania wspierające rodziców ucznia oraz zakres współdziałania z poradniami psychologiczno –pedagogicznymi, w tym poradniami specjalistycznymi, placówkami doskonalenia nauczycieli, organizacjami pozarządowymi oraz innymi instytucjami działającymi na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży;
 - 4) zajęcia rewalidacyjne, resocjalizacyjne i socjoterapeutyczne oraz inne zajęcia odpowiednie ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne ucznia, a także:
 - a) zajęcia z zakresu doradztwa zawodowego;
 - b) zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu realizowane w ramach pomocy psychologiczno - pedagogicznej;

- 5) zakres współpracy nauczycieli i specjalistów z rodzicami ucznia w realizacji zadań;
 - 6) w przypadku uczniów niepełnosprawnych – w zależności od potrzeb – rodzaj i sposób dostosowania warunków organizacji kształcenia do rodzaju niepełnosprawności ucznia, w tym w zakresie wykorzystywania technologii wspomagających to kształcenie;
 - 7) w zależności od indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia wskazanych w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego lub wynikających z wielospecjalistycznych ocen, wybrane zajęcia edukacyjne, które są realizowane indywidualnie z uczniem lub w grupie liczącej do 5 uczniów.
 - 8) Program opracowuje zespół, który tworzą nauczyciele i specjaliści prowadzący zajęcia z uczniem. Zespół opracowuje program po dokonaniu wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia (**załącznik 9**), uwzględniając diagnozę i wnioski sformułowane na jej podstawie oraz zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, w zależności od potrzeb we współpracy z poradnią psychologiczno-pedagogiczną, w tym poradnią specjalistyczną.
4. Program opracowuje się na okres, na jaki zostało wydane orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, nie dłuższy jednak niż etap edukacyjny. Program opracowuje się w terminie:
 - a) do dnia 30 września roku szkolnego, w którym uczeń rozpoczyna od początku roku szkolnego kształcenie w zespole, albo
 - b) 30 dni od dnia złożenia w szkole orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego.
 5. Pracę zespołu koordynuje odpowiednio wychowawca oddziału do którego uczęszcza uczeń, a w szczególnych przypadkach nauczyciel lub specjalista, prowadzący zajęcia z uczniem lub nauczyciel wyznaczony przez dyrektora zespołu.
 6. Spotkania zespołu odbywają się w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż dwa razy w roku szkolnym.
 7. W spotkaniach zespołu mogą także uczestniczyć:
 - a) na wniosek dyrektora zespołu – przedstawiciel poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej,

- b) na wniosek lub za zgodą rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia – inne osoby, w szczególności lekarz, psycholog, pedagog, logopeda lub inny specjalista.
8. Zespół, co najmniej dwa razy w roku szkolnym, dokonuje okresowej wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia, uwzględniając ocenę efektywności programu **(załącznik 3)** oraz, w miarę potrzeb, dokonuje modyfikacji programu **(załącznik 7)**. Okresowej wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia i modyfikacji programu dokonuje się, w zależności od potrzeb, we współpracy z poradnią psychologiczno-pedagogiczną, w tym poradnią specjalistyczną, a także – za zgodą rodziców ucznia – z innymi podmiotami.
9. Wielospecjalistyczne oceny uwzględniają w szczególności
- a) indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne, mocne strony, predyspozycje, zainteresowania i uzdolnienia ucznia;
 - b) w zależności od potrzeb, zakres i charakter wsparcia ze strony nauczycieli, specjalistów, asystentów lub pomocy nauczyciela;
 - c) przyczyny niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu ucznia, w tym bariery i ograniczenia utrudniające funkcjonowanie i uczestnictwo ucznia w życiu szkolnym, a w przypadku ucznia realizującego wybrane zajęcia edukacyjne indywidualnie lub w grupie liczącej do 5 uczniów, zgodnie ze wskazaniem zawartym w programie – także napotykane trudności w zakresie włączenia ucznia w zajęcia realizowane wspólnie z oddziałem szkolnym.
10. Rodzice ucznia mają prawo uczestniczyć w spotkaniach zespołu, a także w opracowaniu i modyfikacji programu oraz dokonywaniu wielospecjalistycznych ocen. Dyrektor szkoły lub wychowawca zawiadamia pisemnie rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia o terminie każdego spotkania zespołu i możliwości uczestniczenia w tym spotkaniu.
11. Rodzice ucznia albo pełnoletni uczeń otrzymują kopię wielospecjalistycznych ocen oraz programu.
12. Osoby biorące udział w spotkaniu zespołu są obowiązane do nieujawniania spraw poruszanych na spotkaniu, które mogą naruszać dobra osobiste ucznia, jego rodziców, nauczycieli, wychowawców lub specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem, a także innych osób uczestniczących w spotkaniu zespołu.

OBIEG DOKUMENTÓW

§15

1. Dostarczone przez rodziców lub prawnych opiekunów dokumenty – opinia, orzeczenie, inne - dotyczące ich dziecka (kserokopia), wnioski o objęcie ucznia pomocą psychologiczno - pedagogiczną należy zarejestrować w sekretariacie, odnotować datę wpływu oraz przekazać kserokopię pedagogowi szkolnemu.
2. Na podstawie opinii/wniosku pedagog niezwłocznie, we współpracy z wychowawcą oddziału, zakłada kartę pomocy psychologiczno-pedagogicznej w której określa podstawę opracowania dokumentu **(załącznik 16)** i przedkłada propozycję wsparcia dyrektorowi szkoły. Dyrektor szkoły ustala formy i zakres wsparcia na podstawie przekazanych przez zespół PPP i Wychowawcę propozycji. Szkoła powiadamia rodziców/prawnych opiekunów pisemnie o proponowanych formach i zakresie wsparcia dziecka **(załącznik 5)**. W przypadku, w którym rodzic nie wyraża zgody na realizację zaproponowanych przez Szkołę dostosowań, wypełnia rezygnację o korzystaniu przez dziecko z pomocy psychologiczno-pedagogicznej **(załącznik 8)**.
3. Wychowawca organizuje w przeciągu 14 dni od daty wpływu dokumentu spotkanie zespołu nauczycieli uczących, terapeutów pedagogicznych w celu zapoznania zespołu z dostosowaniami wymagań dla ucznia/dziecka zawartymi we wstępnej ocenie poziomu funkcjonowania ucznia.
4. Na podstawie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego pedagog specjalny niezwłocznie, we współpracy z wychowawcą oddziału, nauczycielem wspomagającym, dokonuje wstępnej wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia.
5. Wychowawca w przeciągu 30 dni od daty wpływu dokumentu organizuje spotkanie zespołu nauczycieli uczących, terapeutów pedagogicznych w celu opracowania wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia oraz IPET.
5. Wszelka dokumentacja dotycząca udzielania pomocy psychologiczno - pedagogicznej znajduje się w teczkach osobowych uczniów w gabinecie pedagoga szkolnego. Teczka zawiera w szczególności:
 - 1) Dla uczniów posiadających opinię ppp lub objętych pomocą na wniosek wychowawcy:

- a) Kserokopię opinii ppp/ wniosku o objęcie pomocą ppp
 - b) Wstępną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia wraz z dostosowaniem wymagań
 - c) Okresowe oceny efektywności udzielania pomocy psychologiczno – pedagogicznej
 - d) Inne dokumenty np. wyniki badań lekarskich, kserokopie opinii wychowawcy o uczniu itp.
- 2) Dla uczniów objętych kształceniem specjalnym
- a) Wielospecjalistyczną ocenę poziomu funkcjonowania ucznia objętego kształceniem specjalnym
 - b) IPET dla ucznia objętego kształceniem specjalnym
 - c) Okresowe wielospecjalistyczne oceny poziomu funkcjonowania ucznia i oceny efektywności udzielanej pomocy i programu IPET
 - d) Okresowe oceny zajęć terapeutycznych, rewalidacyjnych itp. wynikających z realizacji IPET
 - e) Inne dokumenty np. wyniki badań lekarskich, kserokopie opinii wychowawcy o uczniu itp.
- 3) Pedagog prowadzi dokumentację udzielanej pomocy psychologiczno – pedagogicznej zawierającą wykaz uczniów danego oddziału objętych pomocą psychologiczno – pedagogiczną wraz z ustalonymi formami pomocy.
- a) Pedagog przechowuje dostarczone dokumenty, w tym dokumentację badań i czynności uzupełniających.
 - b) Zebrane dokumenty są do wglądu dla wszystkich nauczycieli i specjalistów pracujących z uczniem.
 - c) Zebranych dokumentów nie wolno kopiować.

§16

1. Wsparcie merytoryczne dla nauczycieli i specjalistów udzielających pomocy psychologiczno – pedagogicznej zapewniają poradnie psychologiczno – pedagogiczne, w tym poradnie specjalistyczne oraz placówki doskonalenia nauczycieli.

§17

1. Integralną częścią procedury są załączniki.

SPIS PROCEDUR POSTĘPOWANIA

Definicje

Nieletni:

Osoba w wieku od 13 do 17 roku życia, która popełniła czyn karalny

Osoba do 18 roku życia jest zagrożona demoralizacją

Młodociani:

Osoby od 17 do 21 roku życia, które za popełnione przestępstwa i wykroczenia odpowiadają

na takich samych zasadach jak dorośli. nawet wtedy, gdy jeszcze są uczniami szkół.

Demoralizacja:

Wszelkie czyny i zachowania, wskazujące na destrukcję moralną młodego człowieka. Efektem

postępującej demoralizacji jest popełnianie czynów karalnych.

Przykłady przejawów demoralizacji:

1. niezrealizowanie obowiązku szkolnego – wagary,
2. spożywanie alkoholu,
3. używanie środków odurzających lub substancji psychotropowych – narkotyki,
4. palenie papierosów,
5. używanie wulgarnych słów,
6. ucieczki z domów,
7. włóczęgowski tryb życia,
8. naruszenie zasad współżycia społecznego,
9. popełnienie czynu karalnego do 13 roku życia.

Czyny karalne najczęściej popełnianie przez dzieci i młodzież na terenie szkół:

1. kradzieże (telefony komórkowe, kurtki, plecaki...),
2. bójki, pobicia, uszczerbek na zdrowiu,
3. uszkodzenie rzeczy – niszczone jest mienie szkoły i innych uczniów,
4. przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
5. przestępstwa rozbójnicze /rozboje, wymuszenia rozbójnicze, kradzieże, groźby karalne.

Wypadek ucznia – nagłe zdarzenie powodujące uraz, wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w czasie pozostawania ucznia pod opieką Szkoły, na terenie Szkoły lub poza terenem Szkoły (wycieczki, wyjścia pod opieką nauczycieli).

SPIS PROCEDUR:

- I. Wulgarne słownictwo
- II. Wagary
- III. Samowolne opuszczanie szkoły w czasie zajęć lekcyjnych lub zorganizowanych wyjazdów szkolnych
- IV. Stosowanie przemocy fizycznej lub psychicznej.
- V. Używanie substancji szkodliwych dla zdrowia.
- VI. Podejrzenie, że uczeń w szkole jest w stanie odurzenia.
- VII. Podejrzenie, że uczeń posiada przy sobie substancję mogącą być substancją psychoaktywną.
- VIII. Znalezienie na terenie szkoły substancji przypominającej narkotyk:
- IX. Postępowanie wychowawcy (nauczyciela) w momencie wypadku dziecka w szkole
- X Usiłowanie popełnienia samobójstwa lub zamiaru samobójczego
- XI. Śmierć samobójcza ucznia na terenie szkoły i poza nią.
- XII Postępowanie wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa:
- XIII. Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego
- XIV. W przypadku otrzymania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego lub telefonicznego odebrania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego
- XV. Wybuch pożaru lub podłożenie ognia:
- XVI. Kontakt z mediami w sytuacji kryzysowej:
- XVII. Procedura korzystania z telefonów komórkowych i sprzętu elektronicznego
- XVIII. Procedura kontaktów z rodzicami uczniów
- XIX. Procedura postępowania w przypadku popełnienia kradzieży
- XX. procedura organizowania indywidualnego programu i/lub toku nauki
- XXI. Procedura zmiany rozszerzenia
- XXII. Procedura organizacji indywidualnego nauczania
- XXIII. Procedura postępowania w sytuacji aktu samookaleczenia ucznia na terenie szkoły

I.

Wulgarne słownictwo

Gdy nauczyciel jest świadkiem używania przez ucznia wulgarnego słownictwa ma

bezwzględny obowiązek zareagowania:

1. Sam przeprowadza rozmowę z uczniem.
2. Wpisuje informację dla rodziców do dzienniczka ucznia lub zeszytu oraz do zeszytu uwag.
3. Powiadamia wychowawcę klasy.

Jeżeli świadkiem stosowania wulgarnego słownictwa jest pracownik obsługi, zgłasza ten fakt wychowawcy klasy, który wpisuje informację dla rodziców do dzienniczka ucznia.

W przypadku powtarzających się zachowań wychowawca:

1. Przeprowadza rozmowę z rodzicami / opiekunami ucznia i sporządza krótką notatkę z przeprowadzonej rozmowy.
2. W przypadku braku poprawy przekazuje sprawę pedagogowi szkolnemu, który przeprowadza rozmowę z uczniem i rodzicami.
3. W przypadku braku poprawy wychowawca lub pedagog powiadamia dyrektora, który udziela uczniowi upomnienia lub podejmuje inne kroki przewidziane regulaminem szkoły.

II.

Wagary

W sytuacji, gdy wychowawca lub nauczyciel podejrzewa, że uczeń jest nieobecny w szkole z powodu wagarów:

1. Nauczyciel natychmiast kontaktuje się z wychowawcą.
2. Wychowawca natychmiast kontaktuje się z rodzicem.
3. Jeżeli podejrzenia się potwierdziły, po przyjeździe ucznia do szkoły przeprowadza z nim rozmowę wychowawczą i powiadamia pedagoga szkolnego, który przeprowadza z uczniem rozmowę motywującą, spisuje kontrakt lub podejmuje inne środki oddziaływania wychowawczego. Pedagog szkolny przeprowadza rozmowę z rodzicami ucznia na temat prawnych konsekwencji niezrealizowania obowiązku szkolnego.
4. Jeżeli uczeń nadal wagaruje pedagog informuje o tym fakcie dyrektora szkoły.
5. Jeżeli ww. działania są nieskuteczne, uczeń otrzymuje upomnienie dyrektora na forum klasy lub szkoły.
6. Jeżeli ww. działania są nieskuteczne, uczeń otrzymuje naganę dyrektora na forum klasy lub szkoły.
7. Jeżeli uczeń nadal uporczywie wagaruje dyrektor zgłasza ten fakt do Sądu Rodzinnego i Nieletnich z uwagi na zagrożenie demoralizacją.

III.

Samowolne opuszczanie szkoły w czasie zajęć lekcyjnych lub zorganizowanych wyjazdów szkolnych

1. Pracownik szkoły, który stwierdził, że uczeń samowolnie opuścił teren szkoły zgłasza ten fakt wychowawcy klasy, a jeżeli ten jest nieobecny pedagogowi szkolnemu.
2. Uczeń otrzymuje uwagę w zeszycie uwag.
3. Ww. osoby niezwłocznie zawiadamiają rodziców i umawiają się na rozmowę.
4. Wychowawca oraz pedagog przeprowadzają rozmowę ostrzegawczą z uczniem w obecności rodzica.
5. Jeżeli podobna sytuacja powtórzy się pedagog zawiadamia dyrektora szkoły, który przeprowadza rozmowę z uczniem w obecności rodziców.
6. W przypadku kolejnego samowolnego opuszczenia szkoły uczeń otrzymuje upomnienie, a następnie naganę dyrektora.
7. Jeżeli uczeń nadal uporczywie opuszcza szkołę w czasie lekcji dyrektor zgłasza ten fakt do Sądu Rodzinnego i Nieletnich z uwagi na zagrożenie demoralizacją.

IV.

Stosowanie przemocy fizycznej lub psychicznej.

1. Nauczyciel, pracownik szkoły, który jest świadkiem stosowania przemocy ma obowiązek zareagować w celu zabezpieczenia przed dalszą agresją.
2. Nauczyciel, pracownik szkoły zgłasza ten fakt wychowawcy klasy.
3. Wychowawca przeprowadza rozmowę wyjaśniającą z uczniem i powiadamia rodziców.
4. Wychowawca, jeżeli sytuacja tego wymaga, zgłasza ten fakt pedagogowi szkolnemu, a ten dyrektorowi szkoły.
5. W przypadku szczególnie drastycznych aktów agresji lub gdy, akty te powtarzają się

nauczyciel lub wychowawca sporządza notatkę opisującą sytuację i przekazuje ją pedagogowi szkolnemu.

6. Wychowawca natychmiast powiadamia rodziców sprawcy i poszkodowanego pisemnie

lub telefonicznie i odnotowuje ten fakt w dzienniku lekcyjnym. 7. Uczeń stosujący przemoc otrzymuje naganę wychowawcy, a w poważniejszych przypadkach lub powtarzających się aktach przemocy – naganę dyrektora lub inną karę przewidzianą regulaminem.

8. W szczególnych przypadkach powtarzających się aktów agresji lub w przypadkach szczególnie drastycznych, dyrektor szkoły zgłasza te fakty policji.

V.

Używanie substancji szkodliwych dla zdrowia.

1. W przypadku zauważenia, że uczeń przyjmuje leki:

2. Nauczyciel pyta ucznia i sprawdza, co to za lek. W przypadku nieznajomości leku

zapisuje jego nazwę i podaje ją wychowawcy lub dyrektorowi.

3. Wychowawca w przypadku wątpliwości ma obowiązek skontaktować się z rodzicami

ucznia, czy lek jest przyjmowany za ich wiedzą i zgodnie z zaleceniami lekarza,

w uzasadnionych przypadkach powinien zatrzymać lek do czasu kontaktu z rodzicami.

4. Nauczyciel, który znajdzie leki lub inne substancje niebezpieczne, ma obowiązek

zabezpieczyć je i zgłosić ten fakt dyrektorowi szkoły.

5. Pracownik szkoły, który był świadkiem lub dowiedział się o używaniu przez ucznia

tytoniu, alkoholu, środków psychoaktywnych lub narkotyków powiadamia niezwłocznie wychowawcę klasy i dyrektora.

6. Wychowawca lub dyrektor przeprowadza rozmowę z uczniem i wzywa rodzica.

7. Uczeń i rodzic są powiadamiani o konsekwencjach takiego zachowania (zgodnie ze statutem).

8. W przypadku stwierdzenia na terenie szkoły narkotyków lub innych środków

psychomodyfikujących dyrektor zawiadamia policję.

9. Za używanie substancji psychoaktywnych uczeń otrzymuje co najmniej nagane dyrektora szkoły.
10. Jeżeli sytuacje używania szkodliwych substancji powtórzą się, dyrektor:
11. rozpoczyna procedurę zmierzającą do usunięcia ucznia ze szkoły;
12. zgłasza problem zagrożenia demoralizacją do Sądu Rodzinnego i Nieletnich.
13. W razie potrzeby pedagog szkolny udostępnia rodzicom adresy placówek terapeutycznych.

VI.

Podejrzenie, że uczeń w szkole jest w stanie odurzenia.

1. Pracownik szkoły powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy.
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego; stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie lub zdrowie.
3. Wzywa lekarza w celu stwierdzenia stanu trzeźwości lub odurzenia, ewentualnie udziela pomocy medycznej.
4. Zawiadamia o tym fakcie dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania ucznia ze szkoły. Gdy rodzice/opiekunowie odmówią odebrania dziecka, o pozostaniu ucznia w szkole, czy przewiezieniu do placówki służby zdrowia, albo przekazaniu go do dyspozycji funkcjonariuszom policji – decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia ucznia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły.
5. Dyrektor szkoły zawiadamia najbliższą jednostkę policji, gdy rodzice ucznia będącego pod wpływem alkoholu – odmawiają przyścia do szkoły, a jest on agresywny, bądź swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych osób. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości (stężenie we krwi powyżej 0,5%

alkoholu lub w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm), policja ma

możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień, albo do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych – na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów oraz sąd rodzinny jeśli uczeń nie ukończył 18 lat.

6. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń (przed ukończeniem 18 lat) znajduje

się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły, to dyrektor szkoły ma

obowiązek powiadomienia o tym policji lub sądu rodzinnego.

7. Spożywanie alkoholu na terenie szkoły przez ucznia, który nie ukończył 17 lat, stanowi

wykroczenie z art. 43 ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 1982 r.

o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym akcie

powiadomić policję. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tej instytucji.

8. Uczeń, który w szkole przebywał w stanie odurzenia otrzymuje co najmniej nagane

dyrektora szkoły.

9. W razie potrzeby pedagog szkolny udostępnia rodzicom adresy placówek

terapeutycznych.

VII.

Podejrzanie, że uczeń posiada przy sobie substancję mogącą być substancją psychoaktywną.

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, dyrektor, itp.) ma

prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej

oraz kieszeni (we własnej odzieży), ew. innych przedmiotów budzących podejrzenie co

do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie

wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczek ucznia – jest to czynność

zastrzeżona wyłącznie dla policji.

2. swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów

i wzywa ich do natychmiastowego stawienia.

3. W przypadku, gdy uczeń, mimo wezwania, odmawia przekazania nauczycielowi

substancji i pokazania zawartości teczek, dyrektor szkoły wzywa policję, która

przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną

substancję i zabiera ją do ekspertyzy.

4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel, po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki policji.

Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo, uczeń nabył substancję. Całe

zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń

wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

5. Uczeń otrzymuje naganę dyrektora szkoły lub dyrektor rozpoczyna procedurę usunięcia

ucznia ze szkoły.

VIII.

Znalezienie na terenie szkoły substancji przypominającej narkotyk:

W przypadku znalezienia substancji przypominającej narkotyk pracownik powinien:

1. Zachowując środki ostrożności zabezpieczyć substancję przed dostępem do niej osób

niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji, próbuje

(o ile jest to możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo znaleziona

substancja należy.

2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły, który wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

IX.

Postępowanie wychowawcy (nauczyciela) w momencie wypadku dziecka w szkole

1. Nauczyciel udziela pierwszej pomocy.

Pracownik szkoły, który otrzymał wiadomość o wypadku ucznia lub był jego świadkiem:

1. Niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, tzn. sprowadza fachową pomoc medyczną, a w miarę możliwości udziela poszkodowanemu pierwszej pomocy;
2. Nie dopuszcza do zajęć lub przerywa je, wyprowadzając uczniów z miejsca zagrożenia;
3. Niezwłocznie powiadamia dyrektora szkoły.

Jeśli nauczyciel ma w tym czasie zajęcia z klasą – przywołuje innego nauczyciela

np. uczącego w najbliższej sali i prosi o nadzór nad swoimi uczniami.

2. Nauczyciel zawiadamia o zaistniałej sytuacji rodziców/prawnych opiekunów lub osobę wskazaną przez rodzica/prawnego opiekuna oraz dyrektora (wicedyrektora) szkoły.

O każdym wypadku nauczyciel, pod opieką którego przebywał uczeń w chwili wypadku,

powiadamia rodziców poszkodowanego ucznia.

Przy lekkich przypadkach (brak wyraźnych obrażeń – np. widoczne tylko lekkie

zaczerwienienie, zadrapanie, lekkie skaleczenie), po udzieleniu pierwszej pomocy

poszkodowanemu uczniowi, nauczyciel lub dyrektor powiadamiając rodzica o zdarzeniu ustala

z nim:

1. potrzebę wezwania pogotowia,
2. potrzebę wcześniejszego przyścia rodzica,
3. godzinę odbioru dziecka ze szkoły w dniu zdarzenia.

Dziecko **musi zostać odebrane przez rodzica**, a dopóki rodzic się nie zgłosi, opiekę nad

dzieckiem sprawuje **nauczyciel**. Nie można dziecka, które uległo lekkiemu wypadkowi

wypuścić samego ze szkoły, nawet, gdy skończyło lekcje. Uczeń (przy lekkich przypadkach)

może pozostać w szkole tylko na wyraźne życzenie rodzica.

3. Nauczyciel wyjaśnia okoliczności wypadku.

Wychowawca (pracownik szkoły) ustala jak najbardziej szczegółowo o okoliczności wypadku i sporządza notatkę zawierającą m.in.: czas zajścia wypadku, miejsce, opis sytuacji, świadków.

4. Nauczyciel dba o kontakt z rodzicami poszkodowanego dziecka, w celu wyjaśnienia

przyczyn wypadku i poznania stanu zdrowia dziecka.

5. Postępowanie dyrektora

a. W każdym trudniejszym przypadku (widoczne obrażenia, urazy, niepokojące

objawy) **nauczyciel lub dyrektor szkoły wzywa pogotowie ratunkowe.**

b. każdym groźnym wypadku dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie organ

prowadzący i współpracującego ze szkołą pracownika służby bhp.

c. wypadku śmiertelnym, ciężkim i zbiorowym dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie

prokuratora i kuratora oświaty.

d. wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia, dyrektor szkoły zawiadamia

niezwłocznie państwowego inspektora sanitarnego.

e. Jeżeli wypadek został spowodowany niesprawnością techniczną pomieszczenia lub

urządzeń, miejsce wypadku pozostawia się nienaruszone. Dyrektor zabezpiecza je do

czasu dokonania oględzin lub wykonania szkicu przez zespół powypadkowy.

f. Jeżeli wypadek zdarzył się w czasie wyjścia, imprezy organizowanej poza terenem

szkoły, wszystkie stosowne decyzje podejmuje opiekun grupy/kierownik wycieczki

i odpowiada za nie.

g. Dyrektor szkoły prowadzi rejestr wypadków.

X.

Usiłowanie popełnienia samobójstwa lub zamiaru samobójczego

A. Kontakt, komunikacja i wsparcie:

1. Pracownik szkoły, który dowiedział się o zamiarze lub usiłowaniu popełnienia samobójstwa ucznia (w szkole lub poza szkołą) natychmiast nawiązuje i podtrzymuje kontakt niewerbalny i werbalny z dzieckiem.
2. Następnie zawiadamia niezwłocznie dyrekcję szkoły.

B. Dyrektor szkoły zapewnia uczniowi bezpieczeństwo fizyczne poprzez:

1. Stałą obecność z uczniem osoby dorosłej.
2. Udzielenie w razie potrzeby pierwszej pomocy.
3. Zawiadomienie rodziców ucznia, pogotowia ratunkowego, ewentualnie policji.
4. Izolację ucznia od grupy rówieśniczej.

C. Dyrektor szkoły:

1. Przekazuje ucznia rodzicom i ewentualnie służbom ratunkowym przygotowaną wcześniej informacją o możliwości pomocy specjalistycznej dla ucznia i jego rodziców.

D. Następnie Dyrektor koordynuje:

1. Powołanie Doraźnego Zespołu Kryzysowego do zdiagnozowania sytuacji i podejmowania działań interwencyjnych.
2. Zespół nawiązuje współpracę z instytucjami, które mogą pomóc w rozwiązaniu sytuacji kryzysowej.
3. Interwencję w środowisku rówieśniczym ucznia prowadzoną przez: pedagoga szkolnego lub psychologa z Publicznej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej (ewentualnie z Poradni Zdrowia Psychicznego) lub inną osobę przeszkoloną w interwencji kryzysowej na terenie szkół, placówek oświatowych – w celu prewencji naśladownictwa i pomocy uczniom w odreagowaniu stresu.
5. Spotkanie dla wychowawcy, nauczycieli uczących ucznia i Rady Pedagogicznej w celu:
 - a. poinformowania o zaistniałej sytuacji i jej przebiegu,
 - b. pomocy nauczycielom i pracownikom szkoły w odreagowaniu stresu psychicznego,
 - c. diagnozy sytuacji życiowej ucznia i formułowania sposobów pomocy uczniowi.

E. Dyrektor szkoły zapewnia realizację planu zapobiegania ostrym sytuacjom

kryzysowym:

1. Wspieranie ucznia po zamiarze lub usiłowania samobójstwa i jego rodziny poprzez:

- a. pomoc w uzyskaniu przez ucznia i jego rodzinę wsparcia specjalistycznego (medycznego, psychologicznego),
- b. realizowanie zaleceń zawartych we wskazaniach specjalistów opiekujących się dzieckiem.

2. Opracowania i wdrażania na terenie szkoły strategii zapobiegania samobójstwom

uczniów poprzez:

- a. rozpoznanie uczniów z zaburzeniami osobowości i zaproponowanie im pomocy psychologicznej,
- b. nawiązanie bliższych kontaktów z młodymi ludźmi,
- c. zmniejszenie ich negatywnych emocji wynikających ze stresu psychicznego,
- d. zwracanie uwagi i uczenie się, jak w wypowiedziach i/lub w zmianie zachowania niewerbalnego wcześniej rozpoznawać sygnały ostrzegające o samobójstwie,
- e. pomaganie w nauce uczniom o mniejszych umiejętnościach,
- f. zwracanie uwagi na przypadki wagarowania,
- g. eliminowanie używania alkoholu i narkotyków,
- h. ograniczenie dostępu uczniów do środków umożliwiających popełnienie samobójstwa na terenie szkoły.
- i. podjęcie działań, w miejscu pracy nauczycieli i innych członków personelu szkoły zmniejszających stres zawodowy.

F. Postępowanie po powrocie ucznia po próbie samobójczej:

- 1. Opracowanie indywidualnego planu pomocy uczniowi przed powrotem ucznia do szkoły.
- 2. Współpraca zespołu z rodzicami, aktualizowanie informacji dotyczących stanu zdrowia fizycznego i psychicznego, przyjmowanych leków.
- 3. Obserwacja i zapewnienie bezpośredniego wsparcia psychologa, pedagoga, interwenta kryzysowego, tutora.

4. Dostosowanie wymagań edukacyjnych, form i zasad oceniania do aktualnych możliwości psychofizycznych ucznia. Wydłużenie czasu na nadrobienie zaległości szkolnych.

XI.

Śmierć samobójcza ucznia na terenie szkoły i poza nią.

A. W każdym przypadku wykrycia próby samobójczej na terenie szkoły:

Pracownik, który pierwszy dotrze na miejsce zdarzenia:

1. Udziela pierwszej pomocy niemedycznej,
2. Informuje innego pracownika szkoły celem powiadomienia dyrekcji
3. Pozostaje w miejscu zdarzenia do przybycia właściwych służb
4. Dyrekcja zapewnia obecność drugiego pracownika celem izolacji miejsca zdarzenia oraz pomocy w prowadzeniu pierwszej pomocy

Dyrektor szkoły

1. Niezwłocznie kontaktuje się w sytuacji próby samobójczej lub śmierci samobójczej dokonanej na terenie szkoły z:
 - a. służbami medycznymi,
 - b. rodzicami,
 - c. policją, prokuraturą,
 - d. organem nadzoru pedagogicznego.
2. Powiadamia rodziców o wydarzeniu.
3. Organizuje i udziela niezbędnej pomocy służbom ratowniczym i policji.
4. Podejmuje decyzje o dalszej organizacji pracy szkoły w danym dniu.
5. Organizuje interwencję grupową lub indywidualną dla uczniów i nauczycieli.

Dyrektor szkoły podejmuje następujące działania w sytuacji śmierci samobójczej poza szkołą:

1. Powiadamia nadzór pedagogiczny.
2. Organizuje interwencję w środowisku rówieśniczym ucznia i nauczycieli.

XII

Postępowanie wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa:

W przypadku, gdy uczeń na terenie szkoły popełni czyn karalny, pracownik szkoły:

1. niezwłoczne powiadamia dyrektora szkoły
2. ustala okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia
3. przekazuje sprawcę (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) dyrektorowi szkoły,
lub pedagogowi szkolnemu pod opiekę.
4. powiadamia rodziców ucznia – sprawcy
5. niezwłoczne powiadamia policję w przypadku, gdy sprawa jest poważna (rozbój,
uszkodzenie ciała, itp.), lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest
nikomu znana
6. Zabezpiecza ewentualne dowody przestępstwa lub przedmioty pochodzące
z przestępstwa i przekazuje je policji (np. sprawca rozboju na terenie szkoły
używa noża
i uciekając porzuca go lub porzuca jakiś przedmiot pochodzący z kradzieży)

XIII.

Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego

W przypadku, gdy uczeń na terenie szkoły jest ofiarą czynu karalnego, pracownik szkoły powinien:

1. udzielić pierwszej pomocy (przedmedycznej), bądź zapewnić jej udzielenie poprzez
wezwanie lekarza, kiedy ofiara doznała obrażeń,
2. niezwłoczne powiadomić dyrektora szkoły
3. powiadomić rodziców ucznia
4. niezwłoczne wezwać policję w przypadku, kiedy istnieje konieczność profesjonalnego
zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków
zdarzenia.

XIV.

W przypadku otrzymania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego lub telefonicznego odebrania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego

1. Należy natychmiast powiadomić dyrektora szkoły.
2. Dyrektor podejmuje decyzję o:

- a. powiadomieniu policji – 112, 997,
 - b. przerwaniu lekcji,
 - c. przeprowadzeniu ewakuacji uczniów,
 - d. zabezpieczeniu dokumentów.
3. Uczniom i pracownikom szkoły nie wolno dotykać przedmiotów, urządzeń, które budzą podejrzenie.
4. Należy zachować spokój nie dopuścić do paniki.
5. Do czasu przybycia policji akcją kieruje dyrektor szkoły.

XV.

Wybuch pożaru lub podłożenie ognia:

Osoba, która zauważyła pożar:

1. Powiadamia i ostrzega o pożarze w każdy dostępny sposób a w szczególności sygnałem dźwiękowym trzy długie dzwonki
2. Należy niezwłocznie powiadomić:
 - a. Państwową Straż Pożarną 998, tel. alarmowy 112.
3. Należy zawiadomić dyrekcję szkoły.
4. Przeprowadza się natychmiastową ewakuację.
5. Do czasu przybycia straży pożarnej akcją ewakuacji kieruje dyrektor szkoły.

Zasady ewakuacji osób z obiektu zagrożonego

1. Decyzję o ewakuacji podejmuje dyrektor szkoły lub osoba kierująca akcją.
2. Dyrektor szkoły zabezpiecza dokumenty szkolne.
3. Ewakuowane osoby przed opuszczeniem budynku powinny zabrać ze sobą plecaki i rzeczy osobiste.
4. Drzwi sal zostają zamknięte.
5. Ewakuację prowadzi się w sposób zorganizowany, według opracowanych i oznaczonych dróg ewakuacyjnych.
6. W czasie ewakuacji nauczyciele uczący w poszczególnych salach lekcyjnych, zapewniają właściwą organizację ruchu, nie dopuszczają do wybuchu paniki.
7. Miejscem zbiórki uczniów jest miejsce wyznaczone na terenie przyszkolnym.

XVI.

Kontakt z mediami w sytuacji kryzysowej:

Osoba do której zwracają się przedstawiciele mediów:

1. Nauczyciel nie upoważniony przez dyrektora nie udziela informacji.
2. Zawiadamia niezwłocznie dyrektora.
3. Kieruje przedstawiciela mediów do dyrektora.
4. Dyrektor udziela niezbędnych informacji.
5. W szczególnych przypadkach dyrektor udziela pełnomocnictwa wybranym osobom do udzielania informacji mediom.

XVII.

Procedura korzystania z telefonów komórkowych i sprzętu elektronicznego

1. Podczas pobytu w szkole i zajęć edukacyjnych obowiązuje całkowity zakaz używania telefonów komórkowych (aparaty powinny być wyłączone i schowane) wyjątkiem są strefy oznaczone na terenie szkoły przeznaczone do korzystania z telefonów komórkowych. .
2. Uczniowie przynoszą do szkoły telefony komórkowe, odtwarzacze i inny sprzęt elektroniczny na własną odpowiedzialność.
3. Szkoła nie ponosi odpowiedzialności za zniszczenie lub zagubienie czy kradzież sprzętu.
4. Każdy uczeń ma prawo korzystania w uzasadnionych przypadkach z telefonu stacjonarnego w sekretariacie szkoły.
5. Pracownik administracji w sekretariacie ma obowiązek przekazania uczniowi informacji telefonicznej od rodzica czy prawnego opiekuna.
6. Nagrywanie dźwięku i obrazu za pomocą telefonu, dyktafonu, odtwarzacza MP czy
7. aparatu fotograficznego jest całkowicie zakazane na terenie szkoły.
8. Po odbiór telefonu zgłaszają się rodzice lub prawni opiekunowie ucznia. Zostają oni zapoznani z sytuacją i pouczeni o konsekwencjach (w tym konsekwencjach prawnych związanych z naruszeniem prywatności pracowników szkoły).
9. W przypadku, gdy sytuacja powtarza się po raz trzeci, uczeń ma zakaz przynoszenia telefonu do szkoły.

10. W przypadku kolejnego łamania zasad uczeń ma obniżoną ocenę z zachowania

zgodnie z systemem oceniania.

11. Wszelkie objawy permanentnego łamania zasad współżycia społecznego w szkole

mogą być traktowane jako przejaw demoralizacji i skutkować skierowaniem sprawy

do sądu rodzinnego.

XVIII.

Procedura kontaktów z rodzicami uczniów

1. Szeroko rozumianych informacji o dziecku udzielają wyłącznie wychowawcy klas,

nauczyciele, pedagog szkolny, wicedyrektor, dyrektor szkoły.

2. Miejscem kontaktów rodziców z wychowawcami klas, nauczycielami przedmiotów,

pedagogiem szkolnym i dyrektorem jest szkoła.

3. Spotkania odbywają się w formach:

- zebrań ogólnych z rodzicami,

- zebrań ogólnych z rodzicami i zaproszonymi specjalistami,

- zebrań klasowych z rodzicami,

- zebrań klasowych z rodzicami w obecności uczniów,

- indywidualnych konsultacji rodziców z wychowawcami, nauczycielami

- przedmiotów, pedagogiem,

- innych spotkań wynikających z planu pracy szkoły.

- dopuszcza się organizację spotkań w formie online

4. Rodzice uczniów szkoły mają możliwość dodatkowego kontaktu z nauczycielami

w przypadkach uzasadnionych losowo, jednak po uprzednim uzgodnieniu takiego

spotkania z nauczycielem (poprzez telefon do szkoły).

5. W żadnym przypadku nauczyciel nie udziela informacji rodzicom w trakcie prowadzonych przez siebie zajęć szkolnych (w tym również dyżurów na korytarzach i

boisku szkolnym).

6. Miejscem kontaktów nauczycieli i rodziców na terenie szkoły są gabinety lekcyjne.

Miejscem kontaktów dyrektorów szkoły i rodziców na terenie szkoły jest gabinet dyrektora, a

pedagoga – ich gabinety. Niedopuszczalne jest przekazywanie informacji rodzicom w pokoju nauczycielskim w obecności innych nauczycieli. Poza tymi miejscami informacje nie są udzielane.

7. Terminy spotkań z rodzicami ustalone są w harmonogramie zebrań z rodzicami

przedstawionym nauczycielom i rodzicom na początku roku szkolnego.

8. Obecność rodzica na zebraniach jest obowiązkowa.

9. W sytuacjach uzasadnionych wychowawczo, szkoła wzywa rodziców poza ustalonymi terminami.

10. Wychowawca w nagłych sytuacjach może skontaktować się z rodzicami telefonicznie, w

innych sytuacjach wzywa rodzica do szkoły za pośrednictwem sekretariatu szkoły w formie pisemnej.

11. Wychowawca klasy utrzymuje kontakt z rodzicami w formach:

- zebrań z rodzicami,
- pisemnych lub ustnych informacji o postępach w nauce i zachowaniu uczniów,
- wizyty wychowawcy w towarzystwie pedagoga szkolnego, pracownika socjalnego w domu wychowanka,
- indywidualnych spotkań z rodzicami na terenie szkoły, po uprzednim uzgodnieniu terminu.

12. Corocznym obowiązkiem wychowawcy klasy w trakcie zebrań klasowych jest

zapoznanie rodziców z:

- statutem szkoły,
- programem wychowawczym szkoły,
- programem profilaktyki szkoły,
- planem wychowawczym klasy,
- Wewnątrzszkolnym Systemem Oceniania ,
- kryteriami ocen z zachowania,
- procedurami przeprowadzania sprawdzianów zewnętrznych,
- postępami edukacyjnymi i wychowawczymi uczniów,
- informacjami bieżącymi dotyczącymi funkcjonowania klasy.

13. Podczas spotkań klasowych z rodzicami wychowawca zobowiązany jest uwzględnić

następujące zasady:

- najtrudniejsze sprawy dotyczące ucznia należy omawiać szczerze, ale w indywidualnej rozmowie z rodzicami,
- największą uwagę należy przywiązywać do spraw opiekuńczych, wychowawczych i dydaktycznych,
- najważniejszym składnikiem informacji o wynikach w nauce mają być poczynione postępy oraz wskazanie, w porozumieniu z nauczycielami przedmiotów, treści niezbędnych do ich uzupełnienia,
- udzielać konkretnych rad co do przezwyciężania określonych trudności lub wskazywać osoby, instytucje, które to uczynią.

14. W trakcie zebrań klasowych nie wskazane jest:

- dokonywanie tylko negatywnych ocen zespołu uczniowskiego,
- publicznego czytania ocen,
- używanie nazwisk przy przykładach negatywnych,
- podważania hierarchii wartości wyznawanych przez rodziców,

15. Aktywizowanie i motywowanie rodziców do współpracy ze szkołą odbywa się poprzez:

- wspólne rozwiązywanie problemów klasowych,
- pomoc „trójki klasowej” w organizacji imprez klasowych,
- udział rodziców w takich formach pracy szkoły, jak: wycieczki, lekcje otwarte, święta szkoły, przegląd twórczości uczniowskiej, itp.,
- uhonorowanie przez dyrekcję szkoły aktywnie działających rodziców listami gratulacyjnymi wręczanymi na apelu kończącym rok szkolny,
- wspólne dbanie o estetykę pomieszczeń klasy,
- pomoc przy wykonywaniu prac na rzecz szkoły, klasy.

16. Pedagog szkolny zobowiązany jest do:

- organizowania warsztatów i spotkań dla rodziców z udziałem przedstawicieli instytucji zajmujących się wychowaniem lub wspomagających szkołę (w miarę potrzeb zgłaszanych przez wychowawców klas, nauczycieli, dyrektora szkoły),
- wspierania rodziców uczniów mających kłopoty z nauką oraz wywodzących się ze środowisk zagrożonych niedostosowaniem społecznym,
- wspomagania wychowawców w zbieraniu informacji o problemach uczniów,

17. Dyrektor szkoły w szczególności:- współpracuje z Radą Rodziców wg przyjętego harmonogramu,

- udziela pomocy wychowawcom w kontaktach z rodzicami, którzy nieregularnie uczestniczą w zebraniach,
- przygotowuje oraz przeprowadza zebrania ogólne dla rodziców wg przyjętego harmonogramu.

18. Wyklucza się następujące zachowania rodziców:

- uzyskiwanie informacji o uczniu od nauczycieli na ulicy,
- przeszkadzanie w czasie lekcji,
- telefonowanie pod prywatny numer nauczyciela bez jego zgody,
- zajmowanie przerw nauczycielowi dyżurującemu.
- zasięganie informacji o uczniu u pracowników niepedagogicznych szkoły.

19. Wszystkie uwagi i wnioski dotyczące pracy szkoły rodzice kierują kolejno do:

- nauczyciela danego przedmiotu,
- wychowawcy klasy,
- pedagoga szkolnego
- dyrektora i wicedyrektora szkoły,
- Rady Pedagogicznej,
- organu nadzorującego szkołę,
- organu prowadzącego szkołę.

20. Dokumentowanie współpracy:

- odnotowanie obecności rodziców w dzienniku lekcyjnym,
- notatka o temacie rozmowy w dzienniku lekcyjnym, dzienniku pedagoga (należy podać datę oraz przyjęte ustalenia)

XIX.

Procedura postępowania w przypadku popełnienia kradzieży

1. Ustalenie sprawcy kradzieży;
2. Rozmowa wychowawcy z uczniem celem ustalenia przyczyn kradzieży;
3. Poinformowanie pedagoga oraz dyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji;
4. Wezwanie do szkoły rodziców ucznia i przekazanie im informacji;
5. Sporządzenie zapisu w dzienniku szkolnym;
6. Zobowiązanie ucznia do oddania skradzionej rzeczy ewentualnie pokrycie kosztów skradzionego przedmiotu;
7. W przypadku odmowy współpracy przez ucznia i rodziców powiadomienie policji;
8. Dalszy tok postępowania prowadzi policja.

XX.

Procedura organizowania indywidualnego programu i/lub toku nauki

1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na indywidualny program lub tok nauki (**Załącznik 12, 13**) składa się do dyrektora szkoły. Wniosek może złożyć:

1. uczeń pełnoletni,

2. uczeń niepełnoletni za zgodą rodziców (prawnych opiekunów),
3. rodzice (prawni opiekunowie) niepełnoletniego ucznia,
4. wychowawca klasy lub nauczyciel prowadzący zajęcia edukacyjne, których dotyczy wnioski - za zgodą rodziców (prawnych opiekunów) albo pełnoletniego ucznia.

2. Wychowawca klasy dołącza do wniosku opinię o predyspozycjach, możliwościach i oczekiwaniach ucznia. Opinia powinna także zawierać informację o dotychczasowych osiągnięciach ucznia.

3. Dyrektor szkoły, po otrzymaniu wniosku, zasięga opinii rady pedagogicznej oraz opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej, a także wyznacza nauczyciela pod którego kierunkiem uczeń będzie realizował indywidualny program lub tok nauki. Dyrektor szkoły zezwala na indywidualny program lub tok nauki w przypadku pozytywnej opinii rady pedagogicznej i pozytywnej opinii publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej.

4. Nauczyciel prowadzący zajęcia edukacyjne w szkole i pod kierunkiem którego uczeń będzie realizował IPN oraz ITN, tworzy program dla ucznia, lub akceptuje program opracowany poza szkołą. Program jest dostosowany do uzdolnień, zainteresowań i możliwości edukacyjnych ucznia. Program nie może obniżyć wymagań edukacyjnych wynikających ze szkolnego zestawu programów nauczania ustalonego dla danej klasy.

5. Ocenianie, klasyfikacja oraz promocja ucznia, który otrzymał zezwolenie na realizację indywidualnego programu nauki odbywa się na warunkach zapisanych w wewnątrzszkolnym systemie oceniania szkoły według zaleceń Dyrektora.

6. Ocenianie oraz promocja ucznia, który otrzymał zezwolenie na realizację indywidualnego toku nauki odbywa się na warunkach i w sposób określony w przepisach Rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków i sposobu oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych.

7. Klasyfikacja ucznia, który otrzymał zezwolenie na realizację indywidualnego toku nauki, odbywa się na podstawie egzaminu klasyfikacyjnego z zajęć edukacyjnych, które realizuje w ramach ITN. Organizacja egzaminu klasyfikacyjnego przebiega według wytycznych dyrektora.

8. Jeżeli uczeń o wybitnych uzdolnieniach jednokierunkowych nie może sprostać wymaganiom z zajęć edukacyjnych innych niż te wybrane w IPN lub ITN nauczyciel prowadzący zajęcia może - na wniosek wychowawcy lub innego nauczyciela uczącego ucznia, w tym nauczyciela opiekuna ucznia - dostosować wymagania edukacyjne z tych zajęć do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia, z zachowaniem wymagań edukacyjnych wynikających z podstawy programowej. Decyzję o przydzielonych dostosowaniach wydaje dyrektor.

XXI.

Procedura zmiany rozszerzenia

1. Wniosek o zmianę rozszerzenia składa się do dyrektora szkoły. Wniosek może złożyć:

- a. uczeń pełnoletni (załącznik 14),
- b. uczeń niepełnoletni za pisemną zgodą rodziców (prawnych opiekunów) (załącznik 15),
- c. rodzice (prawni opiekunowie) niepełnoletniego ucznia,

2. Dyrektor szkoły w terminie 14 dni od daty wpłynięcia wniosku przychyła się/odrzuca wniosek.

XXII.

Procedura organizacji indywidualnego nauczania

1. Rodzice (prawni opiekunowie) składają wniosek wraz załączonym orzeczeniem z poradni psychologiczno-pedagogicznej.

2. Wychowawca opracowuje projekt planu nauczania.

3. Dyrektor określa przydział godzin z poszczególnych przedmiotów i wskazuje nauczycieli do realizacji poszczególnych zajęć:

a) Nauczanie indywidualne z poszczególnych przedmiotów prowadzą nauczyciele uczący w liceum. W przypadku braku możliwości przydziału godzin nauczycielom, dyrektor może przydzielić je nauczycielom z innych placówek.

b) Dla ucznia objętego indywidualnym nauczaniem tygodniowa liczba godzin indywidualnego nauczania wynosi dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych – od 12 do 16 godzin.

c) W ramach indywidualnego nauczania są realizowane

proporcjonalnie do ogólnej liczby godzin nauczania indywidualnego wszystkie przedmioty ujęte w szkolnym planie nauczania dla danej klasy. Dyrektor szkoły może zwolnić ucznia z zajęć wychowania fizycznego, informatyki lub technologii informatycznej na podstawie odrębnej opinii o ograniczonych możliwościach uczestniczenia ucznia w tych zajęciach wydanej przez lekarza oraz na czas tej opinii, z drugiego języka nowożytnego na podstawie opinii lub orzeczenia.

3. Dyrektor szkoły występuje do organu prowadzącego o przyznanie dodatkowych godzin na organizację nauczania indywidualnego.

4. Dyrektor wydaje rodzicom (prawnym opiekunom) na piśmie decyzję o przydziale indywidualnego nauczania dziecka.

5. Organizacja nauczania indywidualnego:

a) Dyrektor organizuje spotkanie z nauczycielami celem podania informacji o specyfice choroby ucznia i zobowiązania nauczycieli do zachowania dyskrecji oraz wspierania psychicznego chorego dziecka. Podaje jednocześnie adres zamieszkania lub adres, pod jakim będą odbywały się zajęcia z uczniem oraz numery telefonów do rodziców (opiekunów prawnych).

b) Dyrektor organizuje spotkanie z pedagogiem, wychowawcą i rodzicami (opiekunami prawnymi) ucznia celem poinformowania o zaplanowanej ilości przyznanych godzin oraz omówienie z rodzicami warunków odbywania zajęć w domu ucznia, a także zobowiązania rodziców do informowania wychowawcy klasy o stanie zdrowia dziecka i gotowości podjęcia zajęć.

c) Wychowawca klasy przygotowują dziennik zajęć indywidualnych.

d) Uczeń nauczany indywidualnie pozostaje uczniem konkretnej klasy – jest wpisany do dziennika lekcyjnego z odpowiednią adnotacją. Do dziennika klasowego nauczyciele realizujący indywidualne nauczanie wpisują ustalone dla ucznia oceny cząstkowe, semestralne i końcowo roczne, a wychowawca ocenę z zachowania.

e) Nauczyciele realizujący nauczanie indywidualne po pierwszych zajęciach z uczniem opracowują wymagania edukacyjne z poszczególnych przedmiotów oraz program nauczania dostosowany do indywidualnych możliwości ucznia. Dyrektor może zezwolić na wniosek nauczyciela prowadzącego zajęcia nauczania indywidualnego na odstąpienie od

realizacji niektórych treści nauczania objętych obowiązkowymi zajęciami edukacyjnymi stosownie do możliwości psychofizycznych ucznia i warunków organizacyjnych nauczania w porozumieniu z rodzicami ucznia.

f) Pedagog szkolny i wychowawca klasy według potrzeb kontaktuje się osobiście lub telefonicznie z rodzicami (opiekunami prawnymi) ucznia.

g) W celu pełnego osobowego rozwoju ucznia objętego nauczaniem indywidualnym oraz jego integracji ze środowiskiem rówieśniczym szkoła umożliwia uczniowi udział w życiu szkoły (np. w uroczystościach szkolnych) oraz w zajęciach rozwijających uzdolnienia i zainteresowania. Wychowawca klasy informuje rodziców o planowanych uroczystościach na przynajmniej jeden tydzień przed terminem ich odbywania.

7. Na wniosek rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia i na podstawie dołączonego do wniosku zaświadczenia lekarskiego, z którego wynika, że stan zdrowia ucznia umożliwia uczęszczanie do szkoły, dyrektor szkoły zaprzestaje organizacji indywidualnego nauczania oraz powiadamia o tym poradnię, w której działa zespół, który wydał orzeczenie, i organ prowadzący szkołę.

XXIII.

Procedura postępowania w sytuacji aktu samookaleczenia ucznia na terenie szkoły

1. Każdy pracownik ma obowiązek zareagowania na jakikolwiek sygnał o ryzyku zachowania autodestrukcyjnego u ucznia.
2. W przypadku zaobserwowania lub powzięcia informacji, że uczeń planuje podjąć lub podjął próbę samobójczą każdy pracownik powinien niezwłocznie poinformować o tym dyrektora szkoły.

A. Postępowanie w sytuacji, w której uczeń dokonuje samookaleczenia:

1. Należy uniemożliwić uczniowi kontynuowanie czynności samookaleczenia poprzez zastosowanie stanowczej perswazji z zachowaniem zasad bezpieczeństwa.
2. W razie potrzeby poprosić osobę dorosłą (nauczyciela/ innego pracownika szkoły) lub ucznia o udanie się do sekretariatu celem poinformowania dyrektora szkoły i wezwania pogotowia ratunkowego.

3. Jeżeli wydarzenie miało miejsce podczas zajęć lekcyjnych, zapewnić opiekę pozostałym uczniom z pomocą innego nauczyciela lub pracownika szkoły.
4. Niezwłocznie poinformować o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły, psychologa szkolnego i wychowawcę klasy, do której chodzi uczeń dokonujący samookaleczenia.
5. Wychowawca wzywa rodziców ucznia, informuje o zdarzeniu i zobowiązuje do konsultacji psychiatrycznej ich dziecka. Przekazuje ucznia pod opiekę rodziców.
6. Do momentu odebrania dziecka przez rodziców bądź przyjazdu pogotowia ratunkowego uczeń pozostaje pod stałą obserwacją i opieką nauczyciela/ wychowawcy/ psychologa szkolnego/ dyrektora.
7. Wychowawca, pedagog lub psycholog szkolny informuje rodziców o możliwości wsparcia psychologicznego na terenie szkoły.

B. Postępowanie w przypadku powzięcia informacji, że uczeń ma ślady świadczące o samookaleczaniu się lub dokonał samookaleczenia

(informacja od samego ucznia, kolegów, nauczycieli).

1. Wychowawca, pedagog lub psycholog diagnozują sytuację oraz w razie potrzeby opatrują ślady samookaleczenia.
2. Wychowawca, pedagog lub psycholog przeprowadza rozmowę z uczniem oraz powiadamia rodziców o zaistniałej sytuacji i prosi o niezwłoczne przybycie do szkoły.
3. Wychowawca, pedagog lub psycholog przekazują ucznia pod opiekę rodziców (prawnych opiekunów) i zobowiązują ich do konsultacji psychiatrycznej ich dziecka.
4. Wychowawca, pedagog lub psycholog szkolny informuje rodziców o możliwości wsparcia psychologicznego na terenie szkoły.
5. O zdarzeniu należy poinformować dyrektora szkoły.